

- b) Če se uporabi za druge prejemnike, ali sploh obstaja resnična verjetnost izkrivljanja, če drugi prejemniki, ki niso člani CSG lahko bodisi prosijo, da se pridružijo zadevni CSG, ali pa ustanovijo svojo CSG za podobne storitve, ali pa pridobijo enakovredne prihranke iz naslova DDV z drugimi metodami (kot je ustanovitev podružnice v zadevni državi članici ali tretji državi)[?]
- c) Če se uporabi samo za druge ponudnike, ali je treba to, kako resnična je verjetnost izkrivljanja, presojati tako, da se ugotovi, ali je CSG prepričana, da bo še naprej opravljala storitve za svoje člane ne glede na to, ali je oprostitev DDV na voljo – in torej presojati glede na dostop do alternativnih ponudnikov na nacionalnem trgu, na katerem imajo sedež člani CSG? Če je tako, ali je pomembno, da je CSG prepričana, da bo še naprej opravljala storitve za svoje člane, ker so del iste skupine družb[?]
- d) Ali bi bilo treba potencialno izkrivljanje presojati na nacionalni ravni v zvezi z alternativnimi ponudniki v tretji državi, v kateri ima sedež CSG?
- e) Ali je dokazno breme v zvezi z dokazovanjem verjetnosti izkrivljanja na davčnem organu v Uniji, ki izvaja Direktivo o DDV?
- f) Ali mora davčni organ v Uniji naročiti posebno izvedensko oceno trga v tretji državi, kjer ima CSG sedež?
- g) Ali je mogoče obstoj resnične verjetnosti izkrivljanja dokazati z opredelitvijo komercialnega trga v tretji državi?
3. Ali je mogoče oprostitev CSG uporabiti v okoliščinah te zadeve, kjer so člani CSG med seboj ekonomsko, finančno ali organizacijsko povezani?
4. Ali je mogoče oprostitev CSG uporabiti v okoliščinah, v katerih so člani oblikovali skupino za DDV, ki je edini davčni zavezanec? Ali bi bil odgovor drugačen, če družba KIC, ki je članica predstavnica skupine za DDV, za katero so (v skladu z nacionalnim pravom) storitve opravljene, ni članica CSG? Če bi bil odgovor drugačen, ali je ta razlika odpravljena s tem, da nacionalno pravo določa, da ima član predstavnik značilnosti in status članov CSG za namene uporabe oprostitve CSG?

(¹) Direktiva Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL 2006, L 347, str. 1)

Pritožba, ki jo je Republika Litva vložila 1. februarja 2019 zoper sodbo Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 22. novembra 2018 v zadevi T-508/15, Republika Litva/Evropska komisija

(Zadeva C-79/19 P)

(2019/C 131/32)

Jezik postopka: litovščina

Stranki

Pritožnica: Republika Litva (zastopnik: R. Krasuckaitė)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Predlogi

Pritožnica Sodišču predlaga, naj:

— razveljavi sodbo Splošnega sodišča v zadevi T-508/15 (¹) (v nadaljevanju: izpodbijana sodba) v delu, v katerem je Splošno sodišče s to sodbo zavrnilo tožbo za razglasitev ničnosti Izvedbenega sklepa Evropske komisije (EU) 2015/1119 z dne 22. junija 2015;

- razglasi ničnost Izvedbenega sklepa Evropske komisije (EU) 2015/1119 z dne 22. junija 2015 ⁽²⁾ ali zadevo vrne Splošnemu sodišču v ponovno odločanje;
- Evropski komisiji naloži plačilo stroškov.

Pritožbena razloga in bistvene trditve

Republika Litva v utemeljitev predloga za razveljavitev sodbe Splošnega sodišča v zadevi T-508/15 navaja ta razloga:

- (1) Splošno sodišče je napačno uporabilo pravo s tem, da je v točki 83 izpodbijane sodbe ugotovilo, da se odstopanje iz člena 33m(1) Uredbe št. 1257/1999 ⁽³⁾ nanaša zgolj na starost oseb, ki prenašajo kmetijo, ker se ta določba očitno nanaša na mlečne kvote kot dokaz tržne kmetijske proizvodnje.
- (2) Splošno sodišče je v točkah od 74 do 79 izpodbijane sodbe izkrivilo dejstva s tem, da je ugotovilo, da vlada Republike Litve ni dokazala, da je mlečna kvota pomenila, da je pritožnica opravljala tržno kmetijsko proizvodnjo, kar v bistvu ni ustrezalo dokumentaciji zadeve, ki mu je bila predložena.

⁽¹⁾ Sodba Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 22. novembra 2018, Republika Litva/Evropska komisija, T-508/15 (EU:T:2018:828).

⁽²⁾ (UL 2015 L 182, str. 39).

⁽³⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1257/1999 z dne 17. maja 1999 o podpori za razvoj podeželja iz Evropskega kmetijskega usmerjevalnega in jamstvenega sklada (EKUJS) ter o spremembi in razveljavitvi določenih uredb (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 3, zvezek 25, str. 391).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo cour d'appel de Bruxelles (Belgija) 8. februarja 2019 – Viasat UK Ltd, Viasat Inc./Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT)

(Zadeva C-100/19)

(2019/C 131/33)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Cour d'appel de Bruxelles

Stranke v postopku v glavni stvari

Pritožnici: Viasat UK Ltd, Viasat Inc.

Nasprotna stranka v pritožbenem postopku: Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT)

Prostovoljni stranski intervenientki: Inmarsat Ventures Ltd c.o., Eutelsat SA

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 4(1)(c)(ii), člen 7(1) in člen 8(1) Odločbe 626/2008/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. junija 2008 o izbiri in odobritvi sistemov, ki zagotavljajo mobilne satelitske storitve (MSS) ⁽¹⁾, razlagati tako, da če je dokazano, da obratovalec, izbran v skladu z naslovom II zadnjenavedene odločbe, do končnega datuma iz člena 4(1)(c)(ii) te določbe ni zagotovil mobilnih satelitskih storitev prek mobilnega satelitskega sistema, mu morajo pristojni organi držav članic iz člena 8(1) te odločbe zavrniti odobritev za namestitve dopolnilnih talnih komponent, ker ni upošteval obveze, sprejete v svoji prijavi?